GAZETA LWOWSKA.

We Srodę Nro. 6. 10. Stycznia 1816.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. C. K. Gubernium Galicyyskie ogłosiło drukiem następuiące pismo okólne:

Naywyższym Dekretem Prezydyalnym Kancelaryi nadworney na dniu 1. Grudnia r. b. zapadłym, przesłano tu Naywyższy Reskrypt, Jaśnie Wielmożnego C. K. aktualnego Konsyliarza taynego, Kawalera Orderu Węgierskiego S. Szczepana, i dotąd byłego Konsyliarza Stanu i Konferencyi Jegomości Franciszka Barona de Hauer, Prezydentem Gubernialnym w Galicyi i Lodomeryi mianuiący, i przez Nayiaśnieyszego Pana podpisany, w następuiącey treści:

My Franciszek Pierwszy, z Łaski Bożey Cesarz Austryacki, Król Węgier, Czech, Lombardyi i Wenecyi, Galicyi i Lodomeryi; Arcy-Xiążę Austryi etc. etc.

Jaśnie Wielmożni, Wielmożni, Szlachetni, Szanowni, mili Nam Wierni!

Oświadczamy wszystkim, i każdemu z Naszych wiernych Mieszkańców i Poddanych Naszego Królestwa Galicyi i Lodomeryi każdego stanu, godności, dostoyności i powołania, Naszą C. K. łaskę, i czyniemy im wiadomo, iż My Wielmożnego Naszego Aktualnego Konsyliarza, Kawalera Orderu Węgierskiego S. Szczepana, i kochanego Nam wiernego, dotąd byłego Konsyliarza Stanu i Konferencyi Franciszka Barona de Hauer, dla powziętego ku Jego Osobie szczególnego zaufania Naszego, i dla nayłaskawszego względu na Jego Nam znane zaszczytne przymioty, na Jego światło, prawość, rzetelność, i bezstronność, tudzież na iego kilkoletne gorliwe dopełnianie obowiązku, a przytém udowodnione posiadanie wielu wiadomości, Naszym Prezydentem Gubernii Królestw Naszych Galicyi i Lodomeryi mianować raczyli.

Rozkazuiemy zatém wszem w obec i każdemu z osobna z wspomnionych Mieszkańców i Poddanych, by temuż Baronowi de Hauer iako Naszemu C. K. Galicyiskiemu Prezydentowi Gubernialnemu, wszelkie winne posłuszeństwo i uszanowanie okazywali, Onemu w dopełnianiu Naszych naywyższych rozkazów nieprzeszkadzali, i owszem do Niego w swych sprawach udawali się, a w ogólności dla Niego, iako dla Naszego Prezydenta Gubernialnego w Naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi powinne znali uszanowanie, chcąc uniknąć Naszey niełaski i surowego ukarania.

W tym dopełnia się Nasza naywyższa wola i zdanie, a przytém zostaiemy z C. K. i Monarchyczną łaską dla Was przychylnymi.

Dań w Naszém Mieście Wiedniu dnia trzeciego Miesiąca Sierpnia Roku po Narodzeniu Chrystusa Tysiąc Ośmset Piętnastego, a Panowania Naszego w Dwudziestym czwartym Roku.

FRANCISZEK.

(L. S.)

Aloyzy de Ugarte,
Król. Czeski naywyższy, i Arcyxiążęcy Austryacki pierwszy Kanclerz.

Jan Baron de Geisslern,

Za naywyższym własnym rozkazem Jego C. K. Mości

Karol de Widmann.

Co w moc naywyższego Dekretu Prezydyalnego Kancelaryi nadworney z dnia 1go b. m. niniejszém do powszechney podaie się wiadomości.

We Lwowie dnia 8. Grudnia 1815.

Franciszek Schreiber,
C. K. Konsyliarz Gubernialny.

Józef Franciszek Bernhard,
C. K. Konsyliarz Gubernialny.

Na utworzenie szwadronu odwodowego, pułku ułanów Imieniem N. Pana zaszczyconego, ofiarowali znowu w Galicyi:

W Cyrkule Zółkiewskim: P. Rojewski w Cieszanowie 109 Zr.; P. Poradowski w Cieszanowie 7 Zr.; Dominium Krowica Hołodowska 39 Zr.; Dominium Zełdec 12 Zr.; Dominium Tartakow 179 Zr.

)(

W Cyrkule Stanisławowskim: P. Bienkowski Dziedzic Fitkowa 61 Zr.; Dominium Hawryłówka 70 Zr.

W Cyrkule Kołomeyskim: P. Klemens Dąbrowski Dzierzawca części Borszczowa 10 Zr.; JX. Woyciech Sokołowski Proboszcz łac. w Zabłotowie 17 Zr.

Z Wiédnia d. 1. Stycznia. — N. Cesarz i Król, Pan nasz miłościwy, przyiechał d. 19. Grudnia z N. Cesarzową w pożądaném zdrowiu do Padwy, gdzie bawił do d. 23. Grudnia, i gdzie mieszkańcy w dowód uległości i i uszanowania swoiego, rozmaite dla NN. Cesarstwa Ichmość dawali festyny. Dnia 24go Grudnia wyiechali NN. Cesarstwo Ichmość w pożądaném zdrowiu do Mantuy, gdzie tegoż samego dnia stanęli. Dalszą podróż odprawiać będą przez Kremonę i Lodi, a na wiazd do Medyolanu, dzień 31. Grudnia był przeznaczony.

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Względem danych Xiążęciu Wellingtonowi pełnomocnictw, iako naczelnemu Dowodzcy woyska zaymuiącego Francyę, Ministrowie sprzymierzonych Gabinetów podali Xiążęciu Richelieu dnia 20. Listopada następuiącą notę:

„Powierzywszy sprzymierzeni Monarchowie polnemu Marszałkowi Xiążęciu Wellingtonowi naczelne dowództwo nad woyskami swoiemi, które w skutku art. V. traktatu w dniu dzisieyszym z Francyą zawartego, przez pewną liczbę lat w tymże Kraiu pozostać maią, podpisani Ministrowie sprzymierzonych Gabinetów poczytuią sobie za obowiązek Jego Excellencyi Xiążęciu Richelieu dadź bliższe obiaśnienie względem istoty i zakresów władzy z tém naczelném dowództwem połączonych."

„Luboć przy tém prawidle sprzymierzeni Monarchowie szczególniey mieli na oku bezpieczeństwo i pomyślność swoich Poddanych i dalekimi są od zamiaru użycia woysk swoich do utrzymywania we Francyi wewnętrzney policyi i administracyi, tudzież od tego wszystkiego, coby wolnemu wykonywaniu władzy Królewskiéy w tym Kraiu uwłaczać, lub przeszkadzać miało; zważywszy atoli przemagaiący udział, iaki mieli w umocowaniu władzy prawego Monarchy, przyrzekli J. K. Chrześciańskiey Mości, bronić go orężem swoim od wszelkich rewolucyinych zamachów, któreby przez gwałtowne obalenie ninieyszego porządku rzeczy powszechney spokoyności Europy na nowo zagrożić mogły."

„Nie taiąc iednak przed sobą sprzymierzeni Monarchowie, że przy tylu rozmaitych kształtach, pod iakiemi duch rewolucyiny mógłby się ieszcze pokazać we Francyi, zachodzić będą wątpliwości względem istoty przypadków wdania się obcey potęgi wymagaiących, czuiąc oraz, iak trudno iest, dadź przepis dokładnie oznaczony, do każdego szczególnego przypadku zastosować się mogący, woleli się raczey spuścić na doświadczoną rostropność i światło Xiążęcia Wellingtona, dla osądzenia, kiedy i iak możnaby skutecznie użyć woysk pod iego rozkazami zostaiących, z tém iednak zastrzeżeniem, że w żadnym przypadku nie uczyni tego postanowienia, nie umówiwszy się pierwéy z N. Królem Francuzkim względem prawideł, i nie uwiadomiwszy sprzymierzonych Monarchów w naykrótszym czasie o powodach, z iakich te lub owe przedsięwziął postanowienie."

„Że zaś dla ułatwienia Xiążęciu Wellingtonowi wyboru w iego rozporządzeniach, ważną iest rzeczą, ażeby dokładnie wiedział, co się we Francyi dzieie, otrzymali rozkaz akredytowani przy Jego Chrześciańskiey Mości Ministrowie czterech sprzymierzonych Dworów, utrzymywać ciągłą korrespondencyę z Xiążęciem Wellingtonem, oraz służyć za pośredników między Francuzkim Rządem i naczelnym Wodzem wóysk sprzymierzonych, ażeby Francuzkiemu Rządowi przesyłać te rozporządzenia, poczynienie których Xiążę Wellington za potrzebę uzna i udzielania polnemu Marszałkowi proiektów i żądań, którebyDwór Francuzki chciał mu przesłać."

„Podpisani pochlebiaią sobie, że Xiążę Richelieu pozna w tych rozporządzeniach tenże sam charakter, i zasady, w iakich prawidła zaięcia woyskowego części Francyi ułożonemi, i uchwalonemi zostały. — Wreszcie opuszczaiąc Kray ten, biorą z sobą pocieszaiące przekonanie, że pomimo żywiołów nieporządku, które Francya w skutku rewolucyinych zdarzeń, w sobie ieszcze zawierać może, mądremu i oycowskiemu Rządowi, idącemu właściwą drogą do uspokoienia i poiednania umysłów, i wstrzymuiącemu się od wszelkiey systematowi temu przeciwney czynności, uda się nietylko spokoyność publiczną utrzymać, ale nad to powszechną zgodę i zaufanie przywrócić, i tym sposobem, iak dalece bieg Rządu zdziałać to potrafi, uwolnić sprzymierzone Mocarstwa od bolesney konieczności chwycenia się kiedyżkolwiek prawideł, iakieby im

w przypadku nowego zaburzenia obowiązek czuwania nad bezpieczeństwem swoich własnych Poddanych i nad powszechną spokoynością Europy grożnie przepisał."

Podpisani maią zaszczyt ponowić Jego Excellencyi Xiążęciu Richelieu zapewnienie swoiego wysokiego upoważenia.

W Paryżu d. 20. Listopada 1815.

(Podpisy) Metternich, Castlereagh, Hardenberg, Capo d'Istria.

Monitor z dnia 14. Grudnia zawiera co następuie:

Ustęp wóysk sprzymierzonych z ziemi Francuzkiey na chwilę przerwany, rozpoczął się znowu z szybkością po podpisaniu traktatu z d. 20. Listopada. Jednakże ostra pora roku, niepodobieństwo, ażeby tak wielka liczba wóysk na iednymże gościńcu śpieszny pochód odprawiać mogła, trudność dostarczenia żywności i podwód na wszystkich mieyscach ich pochodu były przeszkodą do uskutecznienia poruszeń z pożądaną szybkością. Tymczasom dla uniknienia zawad i zupełnego wyniszczenia okolic, przez które przechodzą, wstrzymała się część Angielskiego woyska w swoim pochodzie. Część tegoż woyska maiącego opuścić Francyę, wsiada w Boulogne i w Calais na okręty; ta zaś, która składa część sprzymierzonego załogowego woyska, ma swoie leże w Departamentach Sekwany, tudzież Sekwany i Oisy, z których z końcem tego miesiąca także całkowicie ustąpi.

Od 8miu dni (*donosi Gazeta Francyi z dnia 15. Grudnia*) opuszczaią Angielskie i Hannowerskie woyska okolice Paryża. Niektóre oddziały z nich, które się ieszcze w St. Cloud, Sievres i t. d. znayduią, iutro wyruszą.

Głowna kwatéra Wellingtona ma opuścić Paryż d. 20. b. m. i udadź się do Cambray, do którego czasu wszyscy Anglicy i Hannoweranie ustąpią z Paryża i okolic tey stolicy. Xiążę Wellington zabawi ieszcze w Paryżu aż do nowego roku, potém zaś uda się do Anglii, dla przepędzenia tam nieiakiego czasu. Jenerałowie Porucznicy, którzy pod rozkazami Xiążęcia Wellingtona, pozostaiącemi we Francyi woyskami Angielskiemi dowodzić będą, są dla piechoty Lord Hill, dla iazdy zaś Lord Combermere.

Królestwo Polskie.

Dokończenie Ustawy konstytucyyney Królestwa Polskiego:

Tytuł Piąty.

O Sądownictwie.

Art. 138. Sądownictwo iest konstytucyyne niepodległe.

Art. 139. Przez niepodległość Sędziego rozumie się służąca mu wolność oświadczenia swego zdania w sądzeniu bez ulegania wpływowi Władzy Naywyższey i Ministeryalney, lub iakiemu bądź innemu względowi. Wszelkie inne określenie lub tłumaczenie niepodległości Sędziego uznaie się za nadużycie.

Art. 140. Sądy składać się będą z Sędziów przez Króla mianowanych i z Sędziów obieralnych, stosownie do Statutu organicznego.

Art. 141. Sędziowie mianowani przez Króla są dożywotni i nie mogą bydź odwołanymi. Sędziowie obieralni nie mogą bydź również odwołanymi przez czas swego urzędowania.

Art. 142. Żaden Sędzia nie może bydź złożonym z Urzędu, tylko przez Wyrok właściwy Instancyi Sądowey, za dowiedzeniem wykroczenia w Urzędzie, lub innego przestępstwa.

Art. 143. Karność Urzędników Sądowniczych bądź mianowanych, bądź obieralnych, i pohamowanie ich zboczeń od dokładnego pełnienia służby publiczney, należeć będą do Trybunału Naywyższego.

Art. 144. Sędziowie Pokoiu.

Będą Sędziowie pokoiu dla wszystkich klass Mieszkańców. Obowiązki ich są poiednawcze.

Art. 145. Żadna sprawa nie będzie wniesiona do Sądu Cywilnego pierwszey Instancyi, ieżeli nie była wprzód wytoczoną przed właściwego Sędziego pokoiu, wyiąwszy te, które podług przepisów prawa, nie ulegaią poiednaniu.

Art. 146. Sądy pierwszey Instancyi.

Dla spraw pięćset Złotych Polskich nieprzechodzących będzie w każdey Gminie i w każdém mieście Sąd Cywilny i Policyi.

Art. 147. Dla spraw przechodzących pięćset Złotych będzie w każdém Woiewództwie kilka Sądów Ziemskich i Sądów ziazdowych.

Art. 148. Będą także Sądy handlowe.

Art. 149. Dla Spraw Kryminalnych i Policyi poprawczey będzie w każdém Woiewództwie kilka Sądów Grodzkich.

Art. 150. Trybunały Appellacyyne.

Będą naymniey dwa Trybunały Appellacyyne w całém Królestwie, które w drugiey

Instancyi przesadzać będą sprawy sadzone w Sądach Ziemskich, Grodzkich i handlowych.

Art. 151. Trybunał naywyższy.

Będzie Trybunał naywyższy w Warszawie na całe Królestwo, sądzący w ostatniey Instancyi wszelkie Sprawy cywilne i kryminalne, wyiąwszy zbrodnie Stanu. Składać się będzie w części z Senatorów z kolei w nim zasiadaiących, a w części z Sędziów przez Króla dożywotnie mianowanych.

Art. 152. Sąd Seymowy.

Sąd Seymowy sądzić będzie sprawy o przestępstwa wyższych Urzędników Królestwa, o których oddanie pod Sąd, Senat stanowi podług Artykułu sto szesnastego. Sąd Seymowy składać się będzie z wszystkich Członków Senatu.

Tytuł Szósty.
O Sile Zbroyney.

Art. 153. Siła zbroyna składa się z woyska czynnego na stopie zupełnego żołdu, i z Milicyi gotowych go wzmocnić w przypadku potrzeby.

Art: 154. Siła woyska na koszcie kraiowym oznaczona iest przez Panuiącego, w miarę potrzeby i w stosunku do dochodów w budżetie umieszczonych.

Art: 155. Rozłożenie woyska zastosowaném będzie do połączoney dogodności mieszkańców, systematu woyskowego, i administracyi.

Art: 156. Woysko zachowa kolory swego munduru, swóy ubiór właściwy, i wszystko, co się tycze iego narodowości.

Tytuł Siódmy.
Urządzenia Ogólne.

Art: 157. Dobra i dochody Korony składaią się:

1. Z dóbr Korony, które będą zarządzane oddzielnie na rzecz Królewską przez Izbę, lub Urzędników szczególnie od Króla wybranych.

2. Z pałacu Królewskiego w Warszawie, i z pałacu Saskiego.

Art: 158. Dług publiczny Stanu iest zaręczony.

Art. 159. Kara konfiskaty iest zniesiona, i w żadnym przypadku przywróconą bydź nie może.

Art: 160. Ordery Polskie cywilne i woyskowe, to iest: Orła Białego, Swiętego Stanisława i Krzyża woyskowego są zachowane.

Art: 161. Ninieysza Ustawa Konstytucyyna będzie rozwiniona przez Statuta organiczne. Któreby z nich nie były wydane niezwłocznie po ogłoszeniu Ustawy Konstytucyyney, będą poprzedniczo roztrząsane w Radzie Stanu.

Art: 162. Pierwszy Budżet dochodów i rozchodów będzie urządzony przez Króla za zdaniem Rady Stanu. Budżet ten będzie wykonywanym, dopóki nie zostanie umiarkowanym lub zmienionym przez Panuiącego i przez obiedwie Izby.

Art. 163. Cokolwiek nie iest przedmiotem Statutu organicznego lub Księgi praw, i cokolwiek nie powinno bydź odesłaném do Seymu podług iego attrybucyi, będzie urządzoném przez postanowienia Królewskie, lub przez przepisy rządowe. Statuta organiczne i Księgi praw nie mogą bydź miarkowane lub zmieniane, tylko przez Panuiącego i przez obiedwie Izby Seymu.

Art. 164. Prawa, postanowienia i urządzenia Królewskie będą drukowane w Dzienniku praw. Postanowienie Królewskie przepisze sposób ich ogłaszania.

Art. 165. Wszystkie Prawa i Ustawy poprzednicze, przeciwne niniey szey Ustawie Konstytucyyney, są zniesione.

Uznawszy w Naszém sumnieniu, iż ninieysza Ustawa Konstytucyyna odpowiada Naszym Oycowskim zamiarom, dążącym do utrzymania we wszystkich Klassach Poddanych Naszych Królestwa Polskiego pokoiu, zgody i iedności, tak potrzebney dla ich swobodnego bytu i do ustalenia szczęśliwości, którą im pragniemy ziednać: — Nadaliśmy i nadaiemy im ninieyszą Ustawę Konstytucyyną, którą przyymuiemy za Siebie i za Naszych Następców. Nakazuiemy nadto wszystkim Władzom publicznym iey wykonanie.

Działo się w Zamku Naszym Królewskim w Warszawie dnia 15. (27.) Listopada 1815. roku.

(Podpisano) Alexander.

Za zgodność w tłumaczeniu.
Stanisław Potocki, S. W.
Ignacy Sobolewski M. S. S.

Zgodno z Oryginałem Francuzkim, własną ręką Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla podpisanym.

Rząd tymczasowy Królestwa Polskiego.

Łańskoi. Adam Xżę Czartoryski. — Novossiltzoff. — Tomasz Wawrzecki. — Xaw. Xżę Drucki Lubecki.

Referendarz Stanu, Główny Sekretarz tymczasowego Rządu:
J. B. Szaniawski.